

var urigtigt — paa ingen Maade — men fordi ogsaa han er gaaet den Udvikling igennem, som vi alle have gennemgaaet, fordi han har set Udviklingen i Københavns Kommune, og fordi han vistnok ogsaa er mindre sikker paa, at hvad der passede i 1893, ogsaa passer i 1902. Den højtærede Minister gjorde til Gengæld os den Ære at citere nogle Ord af det københavnske Budgetudvalgs Betænkning. Ja, jeg skal jo ikke fragaa, at det er mig, der har paaskrevet denne Betænkning, og jeg følte mig selvfølgelig i høj Grad smigret ved at se mine Ord flyttede fra vort beskedne Oktavformat til Rigsdagstidendens mere storslaaede Imperial. Jeg kan i enhver Henseende fuldt staa ved, hvad denne Betænkning siger. De Mænd, som nu i vor kommunale Forsamling have Ansvaret for vor Styrelse, vi paa vor Post, give sig ikke ud for at være store Nationaløkonomer eller fremragende Finansgenier. Men en Ting have vi lagt os paa Sinde: i hvert Øjeblik at være fuldt aabne, fuldt oprigtige saavel over for andre Dele af Kommunalbestyrelsen som over for de københavnske Borgere. Vi have stræbt efter at faa vore Regnskaber i en saadan Skik, at man tydelig og klart kan læse af dem, hvad der skal staa, og vi have vænnet os til i vore Udtalelser, i vore Betænkninger og i vor Læggen af Budgettet at gøre det samme. Jeg tror, vi ere komne et godt Stykke henad den rigtige Vej. At vore Budgetter, som den ærede Minister sagde, ikke svare fuldstændig til det fremtidig aflagte Regnskab, det er dog ikke noget andet, end hvad man ogsaa kender til i Statshusholdningen. Jeg tror ikke, at nogen Finansminister eller noget Medlem af Tinget er bedrøvet, naar det ved Aarets Afslutning viser sig, at Toldindtægterne eller Indtægterne af Statsbanerne overstige de budgetterede; de ville tværtimod finde, at det er et Vidnesbyrd om en klog og forstandig Finanshusholdning. Men ikke desto mindre har man tilstræbt hos os at komme Virkeligheden saa nær som muligt saavel ved Anslag af Indtægterne som med Hensyn til Udgifterne. Paa et Punkt viser der sig Vanskeligheder, det er med Hensyn til Gasværkerne. Det er rigtigt. Men der er For-

holdet dog ikke anderledes end ved Statsbanerne. ogsaa der kan Resultatet vise Overraskelser eller Skuffelser i den ene eller den anden Retning. En Forretningsdrift kan man ikke beregne nøjagtig Aaret i Forvejen. Derfor er det saaledes, som det stod i de citerede Ord af den højtærede Minister, at jeg paa et Tidspunkt, hvor det paagældende Aar endnu ikke var fuldstændig udløbet, havde ment det rigtigt at sige: Dette Aar vil blive saaledes, som det ogsaa senere viste sig, at Regnskabet blev. Naar mine Ord her holdt fuldstændig Stik i den Retning, mener jeg ogsaa, at saavel vore Ord, som da de bleve sagte i Borgerrepræsentationen som den paagældende Borgmesters, vor Finansministers, Ord, maa staa i nogen Grad til Troende; naar vi f. Eks. i nærværende Øjeblik ere fuldstændig overtydede om, at det Aar, vi nu staa i, vil bringe et Underskud paa 1½ Mill. Kr. Den højtærede Minister talte noget om det sidst aflagte Regnskab, om hvilket han sagde: Der er jo ingen rigtig Underskud derpaa. Der staaar paa Papiret 158,000 Kr., men det have de Herrer vist, at de havde Midler til at dække. Jeg har sagt, at der er et Underskud paa 720,000 Kr., og det er rigtigt, hvad jeg sagde. Jeg tør ikke paaregne Interesse for en detailleret Fremstilling af, hvorledes dette forholder sig, men jeg skal ganske kort blot sige dette — og det vil den højtærede Minister ikke kunne modsige —, at naar vi nu have afsluttet Regnskabet med et formelt Underskud af ikkun 150,000 Kr., skyldes det et Forbrug af Kapital til at dække Underskuddet paa det løbende Regnskab. Dette er noget, som er utilbørligt, men vi have været nødte til at gøre det, og vi ville blive nødte til at gøre det samme i 1901. Og hvis vi ikke faa ny Lovregler, ville vi atter blive nødte til at gøre det samme i 1902. Vi ville maaske være i Stand til at gøre det, uden at Indenrigsministeriets Samtykke vil udkræves til Brugen af de paagældende Kapitaler. Men Resultatet bliver ufravigelig det samme, at vi bringe vor Formuebestand ned. At leve paa dette: større Udgifter end Indtægter, det kan ikke gaa i Længden, det vil bringe Byen til Faltilens Rand, og de, der have Ansvaret,